

คำปราศรัยของประธานาธิบดีคลินตัน ในการปฏิรูประบบบริการสาธารณสุข

Address of President Clinton on Health Care Reform

กานประธานสภาผู้แทน ท่านประธาน
ท่านสมาชิกสภาองเกรส ท่านผู้มีเกียรติ
และพี่น้องชาวอเมริกันที่รักทั้งหลาย

ก่อนอื่น ข้าพเจ้าขอเชิญชวนทุกท่านได้ยืนไว้อาลัยแด่
ผู้เสียชีวิต และบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางรถไฟครั้งร้ายแรงที่
อลาบามาในวันนี้

พี่น้องชาวอเมริกันที่รัก คำคินนี้เรากำลังจะมาร่วมกัน
เขียนประวัติศาสตร์หน้าใหม่ของอเมริกา บรรพบุรุษของเราได้
ช่วยกันสร้างสรรค์ และเทิดทูนความใฝ่ฝันของคนอเมริกัน
(American dream) นั่นคือ ชีวิต เสรีภาพ และการแสวง
หาความสุข บรรพบุรุษชาวอเมริกันทุกรุ่นได้ช่วยกันคอกย้ำ
อุดมการณ์ที่จะสร้างชาติของเราให้เป็นดินแดนแห่งเสรีภาพ
และโอกาส ดินแดนที่ผู้มีมานะบากบั่นสามารถ จะก้าวขึ้นไป
จนถึงจุดสูงสุด ดินแดนที่ลูกหลานของเราจะมีชีวิตที่ดีกว่า

นับตั้งแต่ตั้งประเทศ จนกระทั่งเราได้เหยียบย่าง
ลงบนดวงจันทร์ เราต้องเผชิญกับการท้าทายต่างๆอย่างต่อเนื่อง เราได้ชัยชนะ และสามารถขยายขอบฟ้าใหม่ของเรา
ออกไปได้อย่างมั่นคง วิทยาลัยแห่งการต่อสู้ที่ได้ออกสร้าง
ชาติอเมริกาให้เป็นอเมริกาในวันนี้ บัดนี้เรากำลังเข้าสู่ยุค
แห่งการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ นั่นคือ การสิ้นสุดของ
สงครามเย็น และยุคแห่งข้อมูลข่าวสาร เศรษฐกิจโลกกำลัง
นำเราไปสู่ทางสองแพร่ง อาจเป็นทั้งโอกาสและความหวัง
หรืออาจเป็นยุคแห่งสงครามเศรษฐกิจ และความไม่แน่นอน
ภารกิจของเราในยุคนี้ก็คือจะต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลง
โดยเราจะต้องทำให้การเปลี่ยนแปลงเป็นมิตรของเรา มิใช่
ศัตรูของเรา

■ นายแพทย์วิชัย โชควิวัฒน์
แปลและเรียบเรียง

คำปราศรัยของประธานาธิบดีคลินตัน ใน
การปฏิรูประบบบริการสาธารณสุขของสหรัฐ
อเมริกา เสนอต่อที่ประชุมร่วมของรัฐสภา
นายแพทย์วิชัย โชควิวัฒน์ นายแพทย์ใหญ่
สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข แปล
และเรียบเรียง จากเอกสารการถอดเทปคำ
ปราศรัยของประธานาธิบดีคลินตัน ซึ่ง
เสนอเมื่อวันที่ 22 กันยายน 2536

เพื่อบรรลุภารกิจดังกล่าว เราต้องเผชิญการทำลายทุกอย่างด้วยความเชื่อมั่น ศรัทธา และความมีวินัย ไม่ว่าจะเพื่อลดการขาดดุลการค้า เพื่อสร้างงานใหม่ เพื่อฝึกคนของเราเข้าสู่งานใหม่นั้น เพื่อเปลี่ยนระบบเศรษฐกิจของเราจากพื้นฐานของเทคโนโลยีระดับสูงทางการทหาร ไปสู่ระบบเทคโนโลยีระดับสูงในการผลิตสินค้าเพื่อการอุปโภคบริโภค เพื่อการขยายตลาดการค้า เพื่อปฏิรูประบบการปกครองเพื่อสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน หรือเพื่อสร้างระบบให้คนที่มานะบากบั่นได้ประโยชน์มากกว่าคนเกียจคร้าน สิ่งต่างๆ เหล่านี้ ล้วนต้องการให้พวกเราเข้าไปช่วยกันเปลี่ยนแปลงแก้ไขทั้งสิ้น

เพื่อให้พี่น้องชาวอเมริกันมีความกล้าที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไข ในยามประสบปัญหาที่ยาก สิ่งแรกที่เราจะต้องกระทำคือ สร้างหลักประกันขั้นพื้นฐานให้กับประชาชนของเรา คินนี่ ข้าพเจ้าจะขอพูดกับท่าน ถึงเรื่องสำคัญที่สุดที่เราสามารถทำได้เพื่อสร้างหลักประกันดังกล่าว นั่นคือเรื่องระบบบริการสาธารณสุขของเราซึ่งขณะนี้กำลังเสื่อมทรุดมาก และถึงเวลาที่เรจะต้องเข้าไปแก้ไข (ปรบมือ)

แม้ว่าเราจะมีบุคลากรสาธารณสุขนับล้านที่เฉลียวฉลาด และอุทิศตัวอยู่ในระบบ แต่บริการสาธารณสุขของเรากลับก่อความไม่มั่นใจให้ผู้รับบริการมากขึ้น ราคาแพงเกินไป ระบบยุ่งยากซับซ้อนมากไป และมีความสูญเปล่ามากเกินไป รั้วรัยยังมีการหลอกลวงฉ้อฉล และตะกละตะกรามมากขึ้นไป

เราคิดพลาดมานานเกินไปแล้ว เราต้องเร่งแก้ไขโดยรีบด่วน เพื่อให้ประชาชนชาวอเมริกันทุกคนได้มีหลักประกันด้านสุขภาพที่ไม่มีใครล้มเลิก

ไปได้ และมีความมั่นคงยืนยาวตลอดชีวิต นี่คือนสิ่งที่เราจะต้องทำในคำคืนนี้ (ปรบมือ) เส้นทางสายนี้ เราจะต้องเดินไปบนถนนที่อาจขรุขระ และการตัดสินใจว่าจะก้าวไปอย่างไรดี ก็อาจพบความแตกต่างทางความเห็นจำนวนมากที่เกิดขึ้นโดยสุจริตใจ เหนือสิ่งอื่นใด ปัญหานี้เป็นปัญหาที่ย่างยากซับซ้อน แต่การจะบรรลุเป้าหมายของการเดินทางใด ๆ ก็ตาม จำเป็นต้องยึดดาวดวงใดดวงหนึ่งเป็นเครื่องนำทาง ฉะนั้น ถ้าพวกเราสามารถเห็นพ้องกันได้ในหลักการ และคุณค่าพื้นฐานที่สำคัญ เราก็จะไปถึงจุดหมายปลายทางได้ และเราจะเดินไปด้วยกันสู่จุดหมายนั้น

ดังนั้น ในคืนนี้ ข้าพเจ้าจะขอพูดกับท่านถึงหลักการสำคัญ ซึ่งข้าพเจ้าเชื่อว่าจะทำให้การปฏิรูประบบบริการสาธารณสุขของอเมริกาประสบความสำเร็จ หลักการดังกล่าวก็คือ หลักประกัน (Security) ความง่าย (Simplicity) การประหยัด (Savings) คุณภาพ (Quality) โอกาสเลือก (Choice) และ ความรับผิดชอบ (Responsibility)

เมื่อข้าพเจ้าเริ่มเคลื่อนขบวนนำชาติของเราไปบนเส้นทางเพื่อการปฏิรูประบบสาธารณสุข ข้าพเจ้าตระหนัก

ดีว่า เราจำเป็นต้องมีคนนำทางที่เชี่ยวชาญ มีจิตใจเข้มแข็ง มีความมุ่งมั่น และมีหัวใจที่เปี่ยมด้วยเมตตา โชคดีของข้าพเจ้าและโชคดีของชาติเรา ข้าพเจ้าไม่ต้องมองหาไปไกลตัวนัก (ปรบมือ)

กว่าแปดเดือนที่ผ่านมา ท่านผู้หญิง ฮิลลารี และทีมงานของท่านได้พูดคุยกับชาวอเมริกันเป็นพันๆคน เพื่อทำความเข้าใจกับจุดแข็งและจุดอ่อนในระบบบริการสาธารณสุขของเรา ทีมงานดังกล่าวได้พบปะกับองค์กรทางด้านสาธารณสุขกว่า 1,100

“...หลักสำคัญในการปฏิรูประบบบริการสาธารณสุขของอเมริกา คือหลักประกัน ความง่าย การประหยัด คุณภาพ โอกาสเลือก และความรับผิดชอบ... นี่คือนดาวนำวิถีที่เราควรเดินตามเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการปฏิรูป.....”

องค์กร ได้สนทนากับแพทย์ พยาบาล เกษีกร ผู้แทนบริษัทฯ ผู้บริหารโรงพยาบาล ผู้บริหารของบริษัทประกัน และนักธุรกิจทั้งเล็กและใหญ่เป็นจำนวนมาก ได้พูดคุยกับผู้ประกอบการอิสระ ได้พูดคุยกับประชาชนทั้งที่มีและไม่มีประกันสุขภาพ ได้พูดคุยกับสมาชิกสหภาพแรงงาน ราษฎรสูงอายุ และตัวแทนเด็ก นอกจากนั้น ดังที่ท่านทั้งหลายได้ทราบแล้ว ท่านผู้หญิงได้ปรึกษาหารืออย่างกว้างขวางกับผู้นำในรัฐบาลทั้งสองพรรค ทั้งในระดับรัฐ และระดับชาติ

ท่านผู้หญิงฮิลลารี และทีมงานของท่านได้รับและได้อ่านจดหมายกว่า 700,000 ฉบับ จากประชาชนคนธรรมดาสามัญทั่วประเทศ สิ่งที่ประชาชนได้เขียนและเรื่องราวที่ประชาชนได้บอกเล่ามาอย่างกล้าหาญนั้นเองที่ทำให้พวกเราต้องมาพูดคุยกันในคืนนี้

ทุกท่านคงได้ทราบเรื่องราวของบุคคลบางคน ที่ทำงานด้วยความมานะบากบั่น และใช้ชีวิตอยู่ในกฎเกณฑ์ แต่ก็ต้องเจ็บปวดจากระบบที่พิกลพิการของเรา ข้าพเจ้าขอเล่าให้ท่านฟังเพียงเรื่องเดียว

เคอร์รี่ เคนเนดี เป็นเจ้าของร้านเฟอร์นิเจอร์เล็ก ๆ แห่งหนึ่งในเมืองทีทสวิลล์ รัฐฟลอริดา เขามีพนักงานในร้านรวม 7 คน เช่นเดียวกับเจ้าของธุรกิจขนาดเล็กโดยทั่วไป เคอร์รี่ทุ่มเทชีวิตจิตใจหยาดเหงื่อและเลือดเนื้อให้กับงานมาเป็นเวลาหลายปี แต่หลายปีที่ผ่านมานี้ เขาพบว่าค่าเบี้ยประกันสุขภาพของคนในร้านแพงขึ้นลิบล้อทุก ๆ ปี ไม่เว้นแม้ในปีที่ไม่มีการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาลเลย และในปีที่แล้ว เขาก็ต้องพบกับความจริงที่แสนขมขื่นว่าเขาไม่สามารถทำประกันสุขภาพให้กับพนักงานทุกคนในร้าน เพราะบริษัทประกันบอกกับเขาว่า พนักงานของเขาสองคนเข้าข่ายมีอัตราเสี่ยงสูง เนื่องจากอายุมาก ปัญหาก็คือ พนักงานสองคนนั้นคือ พ่อ และแม่ของเขาเอง ซึ่งเป็นคนตั้งร้านและยังคงทำงานในร้านมาตลอด

เรื่องที่เล่ามานี้ เกิดขึ้นกับคนอีกนับล้าน

อย่างไรก็ดีจากจดหมายเหล่านี้ เราได้เรียนรู้ถึงสังขรณ์บางอย่าง เราจะต้องผดุงรักษาและพัฒนาสิ่งที่ถูกต้องดีงามในระบบบริการสาธารณสุขของเรา ขณะเดียวกัน สิ่งที่เกิดผลลบลบพร่องจะต้องได้รับการแก้ไข (ปรบมือ)

พวกเราทุกคนรู้ดีถึงสิ่งดีงามในระบบของเรา เรามีบุคลากรสาธารณสุขที่ดีที่สุดในโลก เรามีสถาบันสุขภาพที่เยี่ยมยอดที่สุด เรามีสถาบันวิจัยทางการแพทย์ที่ดีที่สุด และมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยที่สุด แม้ของข้าพเจ้าเป็นพยาบาล ข้าพเจ้าเติบโตขึ้นมารอบ ๆ โรงพยาบาล แพทย์และพยาบาลเป็นบุคลากรในวิชาชีพแรกที่ข้าพเจ้ารู้จัก และเคารพยำเกรง สิ่งเหล่านี้คือความดีงามในระบบบริการสาธารณสุขของเรา แต่พวกเราก็ต้องยอมรับว่าเราไม่อาจมองข้ามสิ่งที่ผิดพลาด บกพร่องต่อไปได้

คนของเราหลายล้านอยู่ในภาวะหมั่นหม่อมต่อการที่จะสูญเสียสิทธิ์คุ้มครองจากประกันสุขภาพหรือไม่ก็อาจจะต้องสูญเสียเงินทองที่เก็บหอมรอมริบไว้จนหมดหากเกิดป่วยหนักอีกเพียงครั้งเดียว คนหลายล้านไม่กล้าเปลี่ยนงานเพียงเพราะเคยป่วยหรือเพียงเพราะมีคนในครอบครัวเคยป่วย และอาจถูกจัดเข้าข่ายที่เรียกว่ามีโรคประจำตัวมาก่อน ทุกวันนี้ประชาชนอเมริกันกว่า 37 ล้าน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคนทำงานรวมทั้งบุคคลในครอบครัว ไม่มีการประกันสุขภาพใด ๆ

แม้กระนั้น ค่าใช้จ่ายทางการแพทย์ของเรา กลับเพิ่มในอัตราสูงกว่าอัตราเงินเฟ้อถึงกว่าสองเท่าตัว ทำให้สหรัฐต้องจ่ายเงินรายได้กว่าหนึ่งในสาม เพื่อจ่ายเป็นค่าบริการสุขภาพ ซึ่งสูงกว่าของชาติใด ๆ ในโลก ช่องว่างนี้ นับวันจะยิ่งขยายกว้างขวางขึ้น ทำให้ธุรกิจของประเทศเราต้องเสียเปรียบในการแข่งขันในตลาดโลก ไม่มีค่าแก้ตัวใดจะฟังขึ้นแล้ว เรารู้ดีว่าประเทศอื่นเขาทำดีกว่าเรา เรารู้ดีว่าประชาชนในประเทศเราพยายามจะแก้ปัญหามาแล้ว เราไม่มีค่าแก้ตัวใด ๆ พี่น้องชาวอเมริกันที่รัก เราต้องสังคายนาระบบ โดยจะต้องเริ่มต้นที่สภาองเกรส (ปรบมือ)

ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า เราสามารถปฏิรูประบบที่

ทั้งแพงที่สุด ทั้งสูญเปล่านั้นได้โดยไม่ต้องออกกฎหมายเพื่อเพิ่มภาษีกับประชาชนทั่วไป (ปรบมือ) ข้าพเจ้าเชื่อเช่นนี้ก็เพราะได้มีโอกาสสนทนากับบุคลากรสาธารณสุขนับพันทั่วประเทศ รวมทั้งกับผู้คนที่มีได้อยู่ในเมืองนี้ แต่เป็นผู้เชี่ยวชาญที่อยู่วงในของระบบที่สร้างความสูญเปล่านั้น

ข้อเสนอที่ข้าพเจ้าจะเสนอต่อท่านในคืนนี้ ที่จริงก็นำเอาหลักการ และแนวคิดจากหลายๆท่าน ทั้งจากพรรครีพับลิกันและเดโมแครต ที่ได้เคยเสนอต่อสภาองเกรสแห่งนี้ นับเป็นครั้งแรกของประเทศนี้ที่ผู้นำทางการเมืองจากทั้งสองพรรคต่างเห็นพ้องร่วมกันในหลักการที่จะให้บริการสาธารณสุขแบบเบ็ดเสร็จกับประชาชนทั่วหน้า (Universal, Comprehensive Health Care) นับเป็นช่วงเวลาอันแสนวิเศษที่เราจะต้องจารึกไว้ (ปรบมือ)

ข้าพเจ้าขอเรียนท่านทั้งหลายว่าข้าพเจ้ามีความประทับใจอย่างยิ่งในบรรยากาศของการประชุม ซึ่งทุกฝ่ายต่างมีทรรศนะที่เปิดกว้าง ทั้งต่อความคิดใหม่ ข้อโต้แย้งใหม่ และข้อมูลใหม่ ประชาชนอเมริกันคงจะภูมิใจที่ได้ทราบว่า เมื่อต้นสัปดาห์นี้ โรงเรียนแพทย์แห่งหนึ่งได้จัดประชุมเพื่อเสนอข้อมูลทั้งหมดต่อสมาชิกสภาองเกรสทุกท่าน ซึ่งมีท่านสมาชิกกว่า 320 ท่าน ทั้งจากพรรครีพับลิกันและพรรคเดโมแครตได้เข้าร่วมประชุม เพื่อเรียนรู้ข้อเท็จจริงพื้นฐานของปัญหาที่แสนจะซับซ้อนนี้

ทั้งสองฝ่ายต่างยินดีที่จะพูดว่า เราได้รับฟังเสียงของประชาชนแล้ว เราทราบว่าถ้าเราปล่อยระบบนี้ไปตามยถากรรม เราจะต้องสูญเสียมากกว่าที่จะยอมลงทุนเพื่อการเปลี่ยนแปลงอย่างลิบลิบ ข้าพเจ้าคิดว่าทั้งสองฝ่ายเข้าใจถึงความหมายทางจริยธรรมของสิ่งที่เรากำลังจะกระทำกับระบบนี้

ขอให้เรายกคนขึ้นเหนือความยุ่งยากทั้งหมด และเหนือความแตกต่างในอดีตเพื่อแก้ปัญหานี้ หนทางข้างหน้ายังยาวไกลเกินกว่าจะกำหนดได้ว่าเราเป็นใครในปัจจุบัน และเราอยากจะเป็นอย่างไร ในยุคแห่งความยุ่งยากและท้าทายนี้ ข้าพเจ้าเชื่อว่าทุกท่านเข้าใจเช่นนั้น

ดังนั้น ในคืนนี้ ข้าพเจ้าขอวิงวอนต่อทุกท่าน ท่านสมาชิกสภาผู้แทนทุกท่าน ท่านสมาชิกสภาองเกรสทุกท่าน รีพับ- ลิกันแต่ละท่าน และเดโมแครต แต่ละท่าน ขอให้พวกเราดู สปีริตอันนี้ไว้ และขอให้พวกเรารักษาคำมั่นไว้นอกว่างานของเราจะสำเร็จ พวกเราล้วนเป็นหนี้ต่อพี่น้องชาวอเมริกันทั้งหลาย (ปรบมือ)

ต่อไปนี้ ข้าพเจ้าขออนุญาตอธิบาย ถึงหลักหกประการ ที่ข้าพเจ้ากล่าวแล้วข้างต้น รวมทั้งดูว่าเราจะบรรลุเป้าหมายแห่งหลักหกประการนี้ให้ดีที่สุดได้อย่างไร

หลักการข้อแรกซึ่งสำคัญที่สุดคือ หลักประกัน (Security) หลักการข้อ

นี้จะแก้ปัญหาค่าความลึกลับ ราคา และความกังวลใจ ซึ่งเป็น ปัญหาที่พวกเราทุกคนต้องเผชิญอยู่ทุกเมื่อเชื่อวันเมื่อเราพูดถึงระบบที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน หลักประกัน หมายความว่า ใครก็ตามที่เวลานี้ไม่ได้รับการคุ้มครองจากการประกันสุขภาพ จะได้รับการคุ้มครอง ผู้ที่ได้รับการคุ้มครองอยู่แล้วจะไม่ถูกล้มเลิก เราต้องเร่งสร้างหลักประกันดังกล่าวให้สำเร็จโดยเร็วที่สุด

ภายใต้แผนการของเรา คนอเมริกันทุกคนจะได้รับบัตรประกันสุขภาพ ซึ่งจะคุ้มครองสิทธิประโยชน์ในการประกันสุขภาพไปจนกว่าชีวิตจะหาไม่ สิทธิประโยชน์ดังกล่าวนี้จะเท่าเทียมกับที่บริษัทส่วนใหญ่ที่คิด 500 อันดับของนิตยสารฟอร์จูน

คนอเมริกัน
ทุกคนจะได้รับ
บัตรประกันสุขภาพ
ซึ่งจะคุ้มครอง
สิทธิประโยชน์ใน
การประกันสุขภาพ
ไปจนกว่าชีวิต
จะหาไม่

จัดให้แก่พนักงาน บัตรประกันสุขภาพนี้ จะให้สิทธิประโยชน์ที่ไม่มีผู้ใดจะล้มเลิกได้

ฉะนั้นขอให้เรามาดตกลงกันว่า แม้จะมีประเด็นอื่นใดที่เรายังไม่เห็นพ้องกัน ก่อนที่สภาองเกรสจะเสร็จสิ้นภารกิจในปีหน้าก็ตาม สภาจะผ่านร่างกฎหมายให้ข้าพเจ้าได้ลงนาม ประกาศใช้ในหลักการเบื้องต้น คือ ให้ประชาชนในประเทศนี้ทุกคนได้รับหลักประกันนี้ (ปรบมือ)

ด้วยบัตรนี้ แม้ท่านจะตกงาน หรือกำลังเปลี่ยนงาน ท่านก็จะยังได้รับสิทธิประโยชน์ ถ้าท่านออกจากงานเพื่อไปเริ่มธุรกิจเล็กๆ ท่านก็จะยังได้รับการคุ้มครอง สำหรับท่านที่เพิ่งเกษียณอายุ ท่านก็จะได้รับการคุ้มครอง ถ้าสมาชิกคนใดในครอบครัวของท่านโชคร้ายมีโรคประจำตัว ท่านก็จะยังคงได้รับการคุ้มครอง ถ้าท่านล้มป่วยหรือสมาชิกในครอบครัวท่านล้มป่วยแม้จะเป็นโรคร้ายที่คุกคามชีวิต ท่านก็ยังได้รับการคุ้มครอง และถ้าบริษัทประกันพยายามจะเลิกสัญญาประกันท่านด้วยเหตุใดๆ ก็ตาม ท่านจะได้รับการคุ้มครอง เพราะการกระทำเช่นนั้นของบริษัทประกัน จะเป็นการขัดต่อกฎหมาย บัตรนี้จะให้สิทธิประโยชน์ที่เบ็ดเสร็จ ทั้งค่าใช้จ่ายของโรงพยาบาล ค่าแพทย์ ค่าตรวจทางห้องปฏิบัติการ และการตรวจฉุกเฉิน ค่าบริการตรวจวินิจฉัย เช่น การตรวจหามะเร็งปากมดลูก การตรวจหามะเร็งเต้านมโดยเอกซเรย์ และการตรวจหาระดับไขมันในเลือด รวมทั้งการรักษา กรณีติดยาเสพติด หรือการป่วยทางจิตเวช (ปรบมือ)

ทั้งด้วยเหตุผลทางสาธารณสุข และเหตุผลทางเศรษฐศาสตร์ โครงการนี้จะให้บริการด้านป้องกันด้วยเป็นครั้งแรก โดยจะให้บริการอย่างกว้างขวาง ครอบคลุมทั้งการตรวจร่างกายเป็นประจำเป็นระยะ กับการบริการในคลินิกเด็กดีด้วย (ปรบมือ)

ด้วยหลักการง่ายๆ เราทราบดี แพทย์ทุกคนจะบอกท่านได้ว่า ประชาชนจะมีสุขภาพดีขึ้น และค่าใช้จ่ายในระบบสาธารณสุขในระยะยาวจะลดลง ถ้าเรามุ่งไปที่การป้องกันอย่างเต็มที่ ท่านทั้งหลายคงเคยได้ยินแม่ของเราบอกกับเราว่า กันไว้ดีกว่าแก้

แม่ของเราพูดถูก (ปรบมือ) นี่คือนทเรียนเหมือนหลาย ๆ เรื่องที่แม่สอนเราไว้ เราทนรอเวลานานเกินไป บัดนี้ถึงเวลาที่เราจะต้องลงมือแล้ว (ปรบมือ)

หลักประกันด้านสุขภาพจะต้องใช้กับผู้สูงอายุด้วย ข้าพเจ้าคิดว่า นี่คือนเรื่องทุกคนในห้องนี้ห่วงใยมาก สิ่งแรกที่ข้าพเจ้าจะขอเรียนก็คือ โครงการช่วยเหลือผู้สูงอายุในด้านรักษาพยาบาล (Medicare Program) จะต้องคงอยู่ เพราะโครงการนี้ได้ให้หลักประกันระดับหนึ่ง (ปรบมือ) แต่ครั้งนี้ เป็นครั้งแรกที่โครงการนี้จะขยายการช่วยเหลือออกไป คือจะช่วยค่ายาด้วย (ปรบมือ)

ถูกแล้ว มันจะทำให้ค่าใช้จ่ายสูงขึ้นบ้างในระยะแรก แต่แพทย์คนใดก็ตามที่รักษาผู้สูงอายุจะบอกท่านได้ว่า มีผู้สูงอายุนับพันในทุกรัฐ ซึ่งไม่จนถึงขนาดจะเข้าข่ายได้รับการสงเคราะห์ด้านรักษาพยาบาล (Medicaid) คนเหล่านี้ต้องการยาไปรักษาตัวอย่างยิ่ง แต่จะต้องซั้งใจอยู่ทุกสัปดาห์ว่าจะเอาเงินไปซื้อยาหรือซื้ออาหารดี แพทย์ที่ดูแลผู้สูงอายุจะบอกท่านได้ว่า มีผู้สูงอายุจำนวนมากที่ควรได้กินยาแต่ไม่ได้กิน จะต้องป่วยหนักขึ้นๆ ในที่สุดก่อนไปหาหมอ ซึ่งทำให้เราต้องเสียงบประมาณมากมายไปเพื่อการเยียวยารักษา ถ้าเพียงแต่คนเหล่านี้จะได้ยาเสียแต่เนิ่นๆ เราก็จะไม่ต้องสูญเสียมากมายเช่นนั้น

ข้าพเจ้าเชื่อว่า ต่อไปเราควรจะให้บริการแก่ผู้ป่วยโรคเรื้อรัง (Long Term Care) แก่คนพิการ และผู้สูงอายุในรูปของบริการที่เบ็ดเสร็จ (Comprehensive Basis) (ปรบมือ)

เมื่อเราดำเนินโครงการปฏิรูประบบบริการสาธารณสุขต่อไป เราต้องไม่ลืมว่า กลุ่มคนที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วคือ กลุ่มที่อายุเกิน 80 ปี เราจะต้องไม่ทำลายศรัทธาของคนเหล่านี้ เราจะต้องทำทุกอย่างให้ดีขึ้น

หลักการข้อที่สองคือ ความง่าย (Simplicity) ระบบบริการสาธารณสุขของเรา จะต้องง่ายขึ้นสำหรับคนไข้ และง่ายขึ้นสำหรับผู้ให้บริการไม่ว่าจะเป็นแพทย์ พยาบาล หรือบุคลากรอื่น ทุกวันนี้เรามีบริษัทประกันกว่า 1,500 แห่ง มี

แบบฟอร์มที่แตกต่างกันนับร้อยๆแบบ ไม่มีประเทศไหนที่มีระบบแบบนี้ แบบฟอร์มเหล่านี้ทำให้บุคลากรสาธารณสุขของเราต้องเสียเวลาไปมาก ทั้งทำให้คนไข้ต้องแบกรับภาระค่าใช้จ่ายโดยใช้เหตุ และสร้างความปวดเศียรเวียนเกล้าให้แก่ใครก็ตามที่พยายามอ่านมันให้หมด

ธุรกิจบริการทางการแพทย์ของเราท่วมท้นไปด้วยงานหนังสือ ไม่กี่ปีมานี้ ผู้บริหารในโรงพยาบาลของเราเพิ่มจำนวนขึ้นในอัตราเป็น 4 เท่าของการเพิ่มจำนวนแพทย์ โรงพยาบาลควรเป็นโรงเรียนสำหรับดูแลรักษาพยาบาล ไม่ใช่อนุสาวรีย์ของกองกระต่าย หรือระบบที่ยุ่งยากซับซ้อน (ปรบมือ)

เมื่อไม่กี่วันมานี้ ท่านรองประธานาธิบดีและข้าพเจ้าได้รับเกียรติไปเยี่ยมโรงพยาบาลเด็กในกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. ซึ่งเป็นโรงพยาบาลที่มีบริการเยี่ยมยอดมาก พยาบาลชื่อ เด็บบี ฟรายเบอร์ก ได้บอกเราว่า เธออยู่ในหน่วยมะเร็งและไขกระดูก วันก่อนเด็กน้อยรายหนึ่งขอร้องให้เธออยู่ใกล้ๆ ระหว่าง ที่รับเคมีบำบัด แต่เธอต้องทิ้งเด็กไป เพราะเธอถูกสั่งให้ไปฟังคำชี้แจงการกรอกแบบฟอร์มบางอย่าง ซึ่งมิได้มีผลอะไรกับคนไข้เด็กที่เธอกำลังดูแล นี่คือการไม่ถูกต้องซึ่งเราสามารถจะหยุดยั้งได้ และเราควร จะต้องลงมือ (ปรบมือ)

เราได้พบกับกุมารแพทย์ท่านหนึ่ง คือแพทย์หญิงลิลเลียน เบียร์ด เธอกล่าวว่า เธอมิได้เข้าสู่วิชาชีพนี้เพื่อเสียเวลาชั่วโมงแล้วชั่วโมงเล่า หมอบางคนต้องเสียเวลาถึงสัปดาห์ละ 25 ชั่วโมงเพื่อกรอกแบบฟอร์มต่างๆ เธอบอกว่าเธอมาเป็นหมอก็คือเพื่อดูแลรักษาเด็กมิให้เจ็บป่วย ที่ป่วยก็ช่วยให้หาย เราสามารถช่วยคนอย่างคุณหมอลิลเลียนให้พ้นจากภาระเหล่านี้ เรา ท่านรองประธานาธิบดีและข้าพเจ้าได้ทราบว่าคุณเฉพาะในโรงพยาบาลเด็กกรุงวอชิงตัน

แห่งเดียว ผู้บริหารแจ้งว่า ต้องใช้งบประมาณถึง 2 ล้านดอลลาร์ เพื่อกรอกแบบฟอร์มซึ่งมิได้เกี่ยวข้องกับการดูแลรักษาผู้ป่วยเลย

แพทย์ที่โรงพยาบาลแห่งนั้นพากันปรบมือเมื่อข้าพเจ้าบอกว่า พวกเขาต้องเสียเวลามากไปในการกรอกแบบฟอร์มต่างๆ ถ้าพวกเขาต้องเขียนรายงาน หรือกรอกแบบฟอร์มเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อการกำกับดูแลสุขภาพของเด็ก หมอแต่ละคนในโรงพยาบาลแห่งนั้น ซึ่งมีจำนวน 200 คน จะดูแลเด็กได้อีกคนละ 500 ต่อปี รวมแล้วถึงปีละ 100,000 คน ข้าพเจ้าคิดว่าเราจะสามารถประหยัดเงินได้ ถ้าเราทำระบบให้ง่าย และเราสามารถจะช่วยให้แพทย์และพยาบาล และบุคลากรอื่นซึ่งได้อุทิศตัวเพื่อช่วยพวกเรานั้น มีสุขภาพดีขึ้น และมีความสุขในการทำงานมากขึ้นอย่างมากด้วย (ปรบมือ)

หมอบางคนต้องเสียเวลาถึงสัปดาห์ละ 25 ชั่วโมงเพื่อกรอกแบบฟอร์มต่างๆ แทนที่จะใช้เวลาดูแลคนไข้

ตามข้อเสนอของเรา จะมีแบบฟอร์มมาตรฐานของระบบประกันสุขภาพเพียงแบบเดียว ไม่ใช่มีเป็นร้อยๆ เราจะต้องแก้ไขกฎระเบียบต่างๆของรัฐบาลให้ง่ายขึ้นด้วย เพราะมันเป็นตัวการใหญ่ของปัญหานี้ (ปรบมือ) นี่เป็นตัวอย่าง ที่หมอจะต้องดูแลรักษาตัวเอง เราจะต้องสร้างหนทางใหม่เพื่อปรับระบบการสาธารณสุขควบคู่ไปกับการปรับระบบราชการใหม่ แพทย์ไม่ควรจะต้องตรวจสอบกับผู้มีอำนาจในสำนักงานที่อยู่ห่างออกไปเป็นพันๆไมล์ ก่อนจะส่งคนไข้ไปตรวจเลือดต่างๆ นี่ไม่ใช่สิ่งที่ถูกต้อง และเราจะต้องแก้ไข (ปรบมือ) ทั้งแพทย์ พยาบาล และผู้รับบริการ ไม่ต้องกังวลกับแบบฟอร์มปลีกย่อย เราจะมีแบบฟอร์มมาตรฐานแบบเดียว ไม่มีแบบฟอร์มปลีกย่อยอื่นอีก ประชาชนจะเข้าใจได้โดยง่าย

หลักการข้อที่สามคือ การประหยัด (Savings) การปฏิรูปจะต้องทำให้เกิดการ

ประหยัดในระบบบริการสาธารณสุข จะต้องเป็น เช่นนั้น เราใช้เงินถึงร้อยละ 14 ของรายได้ เพื่อการดูแลสุขภาพ ของแคนาดาแคร์ร้อยละ 10 ไม่มีประเทศไหนเกินร้อยละ 9 โดยที่หลายประเทศให้การคุ้มครองแก่ประชาชนของเขาทุกคน โดยให้สิทธิประโยชน์เท่ากับที่คนของเราได้รับจากบริษัทที่ใจกว้างที่สุดในประเทศนี้

ค่าใช้จ่ายทางการแพทย์ที่เพิ่มขึ้นอย่างมากมาเป็นตัวการดูดดึงทั้ง ค่าจ้าง เงินออม เงินลงทุนและความสามารถที่จะสร้างงานใหม่ทั้งในภาคเอกชนและภาครัฐของเราออกไปอย่างต่อเนื่อง ท่านทั้งหลายทราบดีแล้วถึงงบประมาณใหม่ ซึ่งเพิ่งผ่านการพิจารณาไปแล้วว่า ได้ลดงบประมาณทางการทหารลงอย่างมาก งบกลางถูกจำกัดเป็นเวลาห้าปี เพื่อช่วยให้ประเทศของเราปรับตัวจากระบบเศรษฐกิจที่มุ่งผลิตอาวุธยุทโธปกรณ์ มาเป็นการผลิตสินค้าเพื่ออุปโภคบริโภค แต่เราก็ได้ผ่านการพิจารณางบประมาณให้โครงการสงเคราะห์ผู้มีรายได้น้อยด้านรักษาพยาบาล (Medicaid) เพิ่มขึ้นระหว่าง 16-11 % ต่อปีในช่วง 5 ปีข้างหน้า และงบประมาณโครงการช่วยเหลือผู้สูงอายุในด้านรักษาพยาบาล (Medicare) เพิ่มขึ้นระหว่าง 11-9 % ในขณะที่เราประมาณการว่า อัตราเงินเฟ้อของเราจะแค่ 4 % หรือต่ำกว่า

เราจะทำเช่นนี้ต่อไปไม่ได้ ความสามารถในการแข่งขันของเรา ระบบเศรษฐกิจโดยรวมของเรา ความเชื่อมั่นในวิธีการทำงานของรัฐบาล และเหนือสิ่งอื่นใด มาตรฐานแห่งชีวิตของเรา ขึ้นอยู่กับว่าเราจะสามารถประหยัดค่าใช้จ่ายได้แค่ไหน โดยไม่กระทบต่อคุณภาพของบริการสาธารณสุขของเรา

ถ้าเราไม่ทำเช่นนี้ ก่อนสิ้นทศวรรษนี้คนของเราทุกคนจะต้องสูญเสียรายได้ ปีละ 655 ดอลลาร์ ธุรกิจขนาดเล็กจะต้องเผชิญกับปัญหาค่าเบี้ยประกันสุขภาพที่แพงลิบลิ่วขึ้นเรื่อยๆ ธุรกิจขนาดเล็กจำนวนหนึ่งในสาม ซึ่งขณะนี้ม่มีประกันสุขภาพให้พนักงานจะถูกบังคับให้เลิกประกัน บริษัทขนาดใหญ่จะต้องเสียเปรียบในการแข่งขันในตลาดโลก และค่าใช้จ่าย

ในระบบบริการสาธารณสุข จะดูคลืนงบประมาณของประเทศมากขึ้น มากขึ้น และมากขึ้น ในไม่ช้านี้ ทุก ๆ ท่านหรือผู้ที่มารับหน้าที่ต่อจากท่านจะต้องมาที่นี่ เพื่อเขียนเช็คส่งจ่ายค่ารักษาพยาบาลพร้อมดอกเบี้ยด้วยความวิตกกังวลว่า เราจะมั่งบประมาณป้องกันประเทศพอเพียงหรือไม่ สิ่งเหล่านี้จะต้องเกิดขึ้นถ้าเราไม่กล้าที่จะจัดการลดค่าใช้จ่ายด้านสาธารณสุขลงไปได้ ทุกรัฐและรัฐบาลท้องถิ่นทุกแห่ง จะต้องตัดงบประมาณอื่นลงทุกอย่าง ทั้งจากงบประมาณเพื่อการศึกษา และการรักษาความสงบเรียบร้อย เพื่อนำมาเป็นค่าใช้จ่ายด้านสาธารณสุขมากขึ้น ๆ โดยที่บริการยังเป็นแบบเดิม

ค่าใช้จ่ายเพื่อการรักษาพยาบาลที่แพงขึ้นลิบล้วนนี้ เป็นฝันร้ายของธุรกิจขนาดเล็กทั้งหลายซึ่งเป็นตัวจักรสำคัญ ในการลงทุนและสร้างงาน ในอเมริกาทุกวันนี้ ค่าเบี้ยประกันสุขภาพของธุรกิจขนาดเล็กนั้นแพงกว่าของธุรกิจขนาดใหญ่ถึง 35 % และอัตราการเพิ่มจะสูงเป็นเลขสองหลักไปเรื่อยๆ ถ้าเราไม่จัดการแก้ไข

เราจะประหยัดได้อย่างไร ? แทนที่จะมุ่งไปที่การควบคุมราคา หรือเบือนหน้าหนีจากสภาพที่ราคาแพงขึ้นเรื่อยๆ แทนที่จะมุ่งใช้อำนาจรัฐเข้าไปควบคุมสิ่งที่เกิดขึ้นหรือเมินเฉยกับสิ่งที่เกิดขึ้นต่อไป เราเชื่อว่ามีหนทางที่สามเพื่อให้เกิดการประหยัดขึ้นได้

ประการแรก ต้องหาทางให้กลุ่มผู้บริโภคและธุรกิจขนาดเล็ก มีอำนาจต่อรองในตลาดเท่ากับที่บริษัทใหญ่ ๆ หรือพนักงานของรัฐบาลมีอยู่ในเวลานี้ เราต้องการให้กลไกตลาดเป็นตัวทำให้เกิดการแข่งขัน เราต้องการผลักดันให้เกิดการแข่งขันบนหลักการสำคัญคือ จะต้องคำนึงถึงทั้งราคาและคุณภาพ (Price and Quality) มิใช่ปล่อยให้พวกเขา กอบโกยเงินจากการผลักไสคนที่มิโรคหรือคนแก่ออกไปจากระบบ หรือให้การตรวจรักษาที่ไม่จำเป็นอย่างมากมายมหาศาล เราเชื่อด้วยว่า เราควรจะจำกัดว่าบริษัทประกันจะเพิ่มเบี้ยประกันได้ในอัตราเท่าใด มิใช่ปล่อยให้เพิ่มได้ตามใจชอบทุก ๆ ปี โดยไม่คำนึงถึงอัตราเงินเฟ้อ หรือ การเพิ่มของประชากร โดยที่ยังให้สิทธิประโยชน์เท่าเดิม

เราต้องการจะสร้างสิ่งที่ขาดหายไปเป็นเวลานานจากระบบนี้ สิ่งที่คุณคาดหวังได้สำเร็จได้กระทำแล้ว นั่นคือ การผสมผสานระหว่างกลไกการตลาดกับนโยบายของรัฐ ที่จะสนับสนุนให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรม และรวมทั้งการจำกัดอัตราการเพิ่มของราคา ที่จะให้สูงกว่าอัตราเงินเฟ้อ และอัตราการเพิ่มของประชากรได้เท่าใด ในกรณีที่การแข่งขันที่เป็นธรรมไม่อาจเกิดขึ้นได้ โดยเฉพาะ ในระยะแรกของการปรับปรุง

ประการที่สอง ข้าพเจ้าขออภัยว่าการคุ้มครองมิได้ครอบคลุมประชาชนทุกคน ประเด็นนี้สำคัญมาก ถ้าการคุ้มครองมิได้ครอบคลุมประชาชนทุกคน เราไม่มีทางจะแก้ปัญหาค่าบริการสาธารณสุขที่แพงลิบลิ่วนี้ได้ ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น ? ก็เพราะว่าแม้จะไม่มีประกันสุขภาพ ประชาชนก็จะต้องไปรับบริการแต่จะไปรับบริการเมื่อสายเกินไป ทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายแพงมาก โดยส่วนมากจะต้องเข้ารับบริการในแผนกที่แพงที่สุด คือแผนกฉุกเฉินของโรงพยาบาล คนเหล่านี้มักเข้าโรงพยาบาลเมื่อมีอาการหนักกว่า และอัตราตายก็สูงกว่าผู้ที่มีประกันสุขภาพ เป็นผลให้เราต้องจ่ายแพงขึ้น

แล้วเกิดอะไรขึ้น ? เนื่องจากคนเหล่านี้เข้าไปรับบริการ แต่ไม่มีเงินจะจ่าย ใครเล่าจะต้องเป็นผู้จ่าย ? ก็พวกเราทุกคนนั่นแหละ เราต้องจ่ายให้โรงพยาบาลแพงขึ้น และจ่ายเบี้ยประกันสุขภาพแพงขึ้น ปัญหาการจ่ายแทน (Cost Shifting) นี้เป็นปัญหาใหญ่ปัญหาหนึ่ง

ประการที่สาม สิ่งที่เราจะทำได้เพื่อลดค่าใช้จ่ายก็คือ ทำให้ระบบง่ายขึ้นซึ่งเราได้กล่าวถึงแล้ว ถ้าเราปลด

ปล่อยให้บุคลากรสาธารณสุขของเราหลุดพ้นจากงานเอกสาร และขั้นตอนที่ไม่จำเป็นต่างๆ เราจะสามารถประหยัดได้หลายหมื่นล้านดอลลาร์ เราเสียค่าใช้จ่ายกับงานเอกสารมากกว่าประเทศอื่น ส่วนใหญ่ถึงสองเท่า เราต้องเสียเงินเพื่อการนี้มากกว่าประเทศอื่นอย่างน้อย 10 เซ็นต์ของทุกหนึ่งดอลลาร์ นี่คือนโยบายที่นางงันนี่คือสิ่งที่ชาวรีพับลิกันทุกท่าน และชาวเดโมแครดทุกท่านควรจะเห็นพ้องต้องกันว่า เราจะต้องขจัดปัญหานี้ออกไป เราไม่สามารถจะทนต่อไปได้ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ทำให้ประชาชนมีสุขภาพดี หรือช่วยให้คนเจ็บหายป่วย เราควรจะเอาเงินไปใช้ทางอื่น

เราจะต้องหยุดยั้งการฉ้อฉล และการฉกฉวยประโยชน์ในระบบนี้ด้วย เพราะมันทำให้เราต้องสูญเสียเงินไปโดยไร้เหตุ ปีละนับพันล้านดอลลาร์ ผู้เชี่ยวชาญในระบบบริการสาธารณสุขทุกท่านที่ข้าพเจ้ามีโอกาสสนทนาด้วย ยืนยันว่ามันเป็นจำนวนเงินก้อนโต ข้าพเจ้าจึงเชื่อว่า เราสามารถจะประหยัดเงินได้จำนวนมาก เงินจำนวนนี้จะได้ใช้ไปเพื่อให้เกิดการคุ้มครองแก่คนดกงานที่ไม่มีประกันสุขภาพ และจะทำให้ธุรกิจภาค

เอกชนสามารถนำเงินที่ประหยัดได้ในส่วนนี้ ไปลงทุนหรือขยายกิจการ จ้างคนเพิ่มขึ้น หรือเพิ่มค่าจ้างให้แก่พนักงาน ซึ่งมีเป็นจำนวนมากที่ไม่ได้เพิ่ม ค่าจ้างมาแล้วหลายปี

ท่านทั้งหลายยังไม่ต้องเชื่อข้าพเจ้า ท่านสามารถถาม ดร.คัพ ซึ่งท่านอยู่กับพวกเราที่นี่แล้ว ในคืนนี้ และข้าพเจ้าขอขอบคุณที่ท่านอยู่กับเราที่นี่ (ปรบมือ) นับตั้งแต่ท่านพ้นตำแหน่งอันทรงเกียรติคือตำแหน่งนายแพทย์ใหญ่ (Surgeon General)

....เราต้องการผลักดันให้เกิดการแข่งขันบนหลักการสำคัญคือจะต้องคำนึงถึงทั้งราคาและคุณภาพ มิใช่ปล่อยให้พวกเขาออบอวยเงินจากการผลักดันคนที่มิโรค หรือคนแก่ออกไปจากระบบหรือให้การตรวจรักษาที่ไม่จำเป็นอย่างมากมายมหาศาล

ท่านได้ใช้เวลามากมายเพื่อศึกษาระบบ บริการสาธารณสุขของเราว่าดำเนินไปอย่างไร มีจุดติดขัดตรงไหน ท่านได้กล่าวว่า เราควรลดเงินปีละ 200,000 ล้านดอลลาร์ ซึ่งมากกว่า 20 % ของงบประมาณประเทศทั้งหมด โดยไม่ต้องลดคุณภาพ อันเลิศของการแพทย์อเมริกัน

ขอให้สอบถามข้าราชการในแคลิฟอร์เนีย ซึ่งสามารถลดค่าเบี้ยประกันลงได้ โดยใช้กลยุทธ์เดียวกับที่ข้าพเจ้าอยากให้ชาวอเมริกันทุกคนได้ใช้ นั่นคือเจรจาต่อรองโดยกำหนดเพดานงบประมาณไว้อย่างเคร่งครัด ขอให้สอบถามบริษัทซีร็อกซ์ ซึ่งสามารถประหยัดเบี้ยประกันสุขภาพให้พนักงานลงได้ คนละประมาณ 1,000 ดอลลาร์ต่อปี ขอให้สอบถามสตาฟฟ์ของโรงพยาบาลเมโยคลินิก ซึ่งพวกเราทุกคนยอมรับว่าเป็นโรงพยาบาลที่ให้บริการดีที่สุดในโลก โรงพยาบาลแห่งนี้สามารถควบคุมค่าบริการให้เพิ่มในอัตราไม่ถึงครึ่งหนึ่งของอัตราเฉลี่ยของประเทศ ขอให้สอบถามประชาชนในรัฐฮาวาย ซึ่งเป็นรัฐเดียวที่ให้การคุ้มครองสุขภาพแก่ประชาชนทุกคน โดยสามารถควบคุมค่าใช้จ่ายไว้ได้ในระดับต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ

ท่านอาจไม่เห็นด้วยว่า อะไรคือวิธีที่ดีที่สุดที่จะใช้ในการปรับปรุงแก้ไขระบบนี้ เราอาจจะไม่เห็นด้วยเลยว่า เราจะต้องทำอะไรรวดเร็วแค่ไหน แต่เราไม่อาจโต้แย้งได้เลยว่า เราสามารถจะประหยัดได้นับหมื่นล้านดอลลาร์ จากระบบที่แพงและซับซ้อนที่สุดในโลกนี้ เราจะต้องทำอะไรสักอย่าง และเราจะต้องลงมือเดี๋ยวนี้ *(ปรบมือ)*

หลักการข้อที่สี่คือ โอกาสเลือก (Choice) ชาวอเมริกันทั่วไปเชื่อว่า พวกเขาควรจะสามารถเลือกแผนประกันสุขภาพ (Health care plan) ของเขาเอง และเลือกแพทย์ได้เองด้วย ข้าพเจ้าคิดว่าพวกเราทุกคนเห็นด้วย ในข้อนี้ แผนการใดๆที่ผ่านการพิจารณาของเราควรจะต้อง สิทธิดังกล่าวไว้ แต่ทุกวันนี้ ภายใต้ระบบบริการสาธารณสุขที่แตกสลายของเรา แทนที่ทุกคนจะมีสิทธิ์เลือก ก็ปรากฏว่าคนอเมริกันต้องสูญเสียสิทธิดังกล่าวเป็นจำ

นวนมากขึ้น ๆ

แน่นอน ตามปกติ นายจ้าง ไม่ใช่พนักงาน จะเป็นผู้เลือกแผนประกันสุขภาพในเบื้องต้น และถ้า นายจ้างของท่านเสนอให้เลือกเพียงแผนเดียว ซึ่งสามในสี่ของธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลาง ปฏิบัติอยู่ทุกวันนี้ ท่านก็จำเป็นต้องเลือกแผนประกันสุขภาพนั้น รวมทั้งแพทย์ที่ให้บริการ อยู่ในแผนนั้นด้วย

เราจะเสนอให้ชาวอเมริกันทุกคน ได้มีโอกาสเลือกจากบรรดาแผนประกันสุขภาพที่มีคุณภาพสูง ท่านสามารถจะอยู่กับแพทย์ที่ท่านรับบริการอยู่ในปัจจุบัน เข้าร่วมในเครือข่ายของแพทย์และโรงพยาบาลหรือเข้ารับบริการกับองค์การรักษาสภาพ (Health Maintenance Organization = HMO)¹ ถ้าท่านไม่ชอบแผนประกันสุขภาพของท่าน ทุกปี ท่านสามารถเลือกแผนใหม่ โอกาสในการเลือกนี้จะมอบให้แก่ประชาชน อเมริกัน แก่พนักงาน มิใช่แก่นายจ้าง และแน่นอนมิใช่แก่หน่วยงานของรัฐ

เราเชื่อด้วยว่า แพทย์ก็ควรมีโอกาสในการเลือกเข้าร่วมให้บริการในแผนประกันสุขภาพ ไม่เช่นนั้น ประชาชนจะถูกจำกัดโอกาสในการเลือก เราต้องการจะหยุดยั้งการจำกัดสิทธิของแพทย์ที่กำลังเป็นปัญหามากขึ้นเรื่อยๆ เพื่อให้แพทย์สามารถให้บริการได้ในหลายที่ โอกาสเลือกมีความสำคัญมากสำหรับแพทย์ ซึ่งมีผลอย่างสำคัญยิ่งต่อผู้รับบริการ เราจะต้องผดุงสิทธิดังกล่าวนี้ในทุกแผนการที่เราจะอนุมัติออกไป *(ปรบมือ)*

หลักการข้อที่ห้าคือ คุณภาพ (Quality) การปฏิรูปใดๆในระบบบริการสาธารณสุข ถ้าไม่สามารถรักษาหรือพัฒนาคุณภาพอันดีของบริการทาง

¹HMO เป็นองค์การธุรกิจที่ตั้งขึ้น ทำหน้าที่รับประกันสุขภาพ และจัดบริการรักษาพยาบาลด้วย โดยมีเครือข่ายการให้บริการรูปแบบต่าง ๆ กัน รูปแบบการบริหารเงินมีทั้งประเภทมีการแบ่งผลกำไรให้ผู้ถือหุ้น (Profit) และไม่มีแบ่งผลกำไร (Non - Profit) แต่นำผลกำไรไปลงทุนเพิ่มเติมแทน ขณะนี้มี HMO อยู่ประมาณเกือบ 600 แห่ง ที่ใหญ่ๆ เช่น Kaiser Permanente (ผู้แปล)

การแพทย์ของเรา ก็แปลว่าเรากำลังเดินถอยหลังไม่ใช่ก้าวไปข้างหน้า คุณภาพเป็นสิ่งที่เราจะละเลยไม่ได้ เมื่อท่านขึ้นเครื่องบิน ท่านย่อมรู้สึกสบายใจเมื่อทราบว่า เครื่องบินนั้นออกแบบ สร้างมาอย่าง ได้มาตรฐานด้านความปลอดภัย ในระบบบริการสุขภาพ เราก็ไม่อาจลดมาตรฐานใดๆ ลงได้

ข้อเสนอของเราจะมีบัตรสำหรับประเมินแผนประกันสุขภาพ เพื่อให้ผู้รับบริการสามารถเลือกและให้คะแนนผู้ให้บริการที่มีคุณภาพสูงสุด ขณะเดียวกัน เราจะกำหนดดัชนีชี้วัดคุณภาพออกมา เพื่อให้แพทย์สามารถตัดสินใจให้บริการที่ดีที่สุดและฉลาดที่สุด เรามีหลักฐานว่า การให้บริการสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพสูงกว่า ไม่ทำให้คุณภาพเลวลง ตรงข้ามกลับทำให้คุณภาพดีขึ้น

ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างการรักษาที่ทำกันบ่อยอย่างหนึ่งคือ การผ่าตัดเชื่อมเส้นเลือดที่ไปเลี้ยงหัวใจ ในรัฐเพนซิลวาเนีย มีคนไข้ที่เสียค่าใช้จ่ายเพียง 21,000 ดอลลาร์ โดยได้รับบริการที่เท่าหรือดีกว่าคนไข้ที่เสียค่าใช้จ่ายถึง 84,000 ดอลลาร์ ในรัฐเดียวกัน ราคาแพงไม่ได้แปลว่าจะได้รับบริการคุณภาพดีเสมอไป แผนการของเราจะให้หลักประกันว่า เราจะกระจายข้อมูลที่ติดออกไปให้ทั่วถึงในท้องที่ที่ห่างไกลที่สุด เพื่อให้มีการเชื่อมโยงบริการที่มีคุณภาพสูงเข้ากับแพทย์ในชนบท เช่น เชื่อมโรงพยาบาลเข้ากับศูนย์การแพทย์ที่มีเทคโนโลยีระดับสูงในเมือง และแผนการของเราจะให้หลักประกันการดูแลรักษาที่ต่อเนื่อง และครอบคลุมทุกด้าน โดยเร่งรัดทั้งการป้องกันและรักษาโรคต่างๆ เช่น มะเร็ง เอดส์ โรคอัลไซเมอร์ โรคหัวใจ และโรคเรื้อรังต่างๆ เราต้องคุ้มครองสถาบันวิจัยทางการแพทย์ที่ดีที่สุดในโลกของเราเอาไว้ เราจะต้องทำเช่นนั้นภายใต้แผนการนี้และจริงๆ แล้วเราจะทำให้ดีกว่าเดิมด้วย(ปรบมือ)

หลักการข้อที่หกซึ่งเป็นข้อสุดท้ายคือ ความรับผิดชอบ (Responsibility) เราจำเป็นต้องสร้างความรู้สึกันว่า พวกเราทุกคนล้วนมีส่วนรับผิดชอบร่วมกันในการแก้ไขปัญหา ความรับ-

ผิดชอบจะต้องเริ่มต้นจากผู้ที่ได้ประโยชน์จากระบบปัจจุบัน ความรับผิดชอบหมายความว่า เราจะปล่อยให้บริษัทประกันกดดันคนที่เป็โรคออกไปจากระบบไม่ได้อีกแล้ว เราจะต้องเข้าไปจัดการกับห้องแล็บที่ส่งบิลเท็จ กับนักกฎหมายที่ฉกฉวยประโยชน์จากเงินชดเชยกรณีการประกอบวิชาชีพผิดพลาด และกับแพทย์ที่สั่งการรักษาที่ไม่จำเป็น บริษัทฯจะคิดค่ายาตัวเดียวกันที่ผลิตในอเมริกาสูงกว่าราคาในต่างประเทศถึงสามเท่าต่อไปไม่ได้อีกแล้ว (ปรบมือ)

กล่าวอย่างสั้นๆ ความรับผิดชอบหมายความว่า เราจะต้องเข้าไปจัดการกับใครก็ตาม ที่ฉกฉวยประโยชน์โดยมิชอบจากระบบนี้ จนทำให้คนที่ทำงานอย่างซื่อสัตย์ และมานะบากบั่นต้องจ่ายแพงลิบลิ่ว ชำรายังทำลายความเชื่อมั่นในระบบบริการสาธารณสุขของเราอีกด้วย

ความรับผิดชอบยังหมายถึง จะต้องมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบางอย่างของเราที่ทำให้ค่าบริการสาธารณสุขแพงเป็นข่าเป็นหลังเช่นนี้ ถ้าเราไม่ปรับเปลี่ยน เราจะไม่มีความหวังที่จะสร้างระบบที่ควรจะเป็นขึ้นได้ ไม่มีทาง

ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างบางเรื่อง โดยจะขอเริ่มต้นเรื่องที่สำคัญที่สุด นั่นคือ ค่าใช้จ่ายที่ต้องสูญไปกับปัญหาความรุนแรงในประเทศนี้ ซึ่งมีต้นเหตุส่วนใหญ่มาจากความจริงที่ว่า เราเป็นประเทศเดียวในโลกที่ยอมให้วัยรุ่นก่อความวุ่นวายในท้องถนน โดยมีอาวุธกึ่งอัตโนมัติ ซึ่งดีกว่าที่ตำรวจมีเสียอีก (ปรบมือ)

แต่ขออย่าล้อเล่นกับตัวเอง ปัญหาไม่ตรงไปตรงมาขนาดนั้น โรคและปัญหาต่างๆ ของเราล้วนมีอัตราสูงขึ้น ทั้งโรคเอดส์ จำนวนคนสูบบุหรี่ และดื่มจัด การตั้งครกในวัยรุ่น และทารกน้ำหนักน้อย ในบรรดาประเทศตะวันตกด้วยกัน อัตราการได้รับภูมิคุ้มกันโรคของเราเป็นที่สามนับจากอันดับต่ำสุด เราจะต้องเปลี่ยนแปลงวิถีทางของเรา ถ้าเราต้องการให้คนของเรามีสุขภาพดี และมีระบบบริการสาธารณสุขที่ใช้ค่าใช้จ่ายในอัตราพอสมควร และไม่มีผู้ใดจะปฏิเสธความรับผิดชอบนี้ได้ (ปรบมือ)

ข้าพเจ้าขอกล่าวว่า และข้าพเจ้าหวังว่าชาว

อเมริกันทุกท่านจะรับฟัง เพราะนี่ไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะมีโอกาสดังนี้ ความรับผิดชอบในระบบบริการสาธารณสุขไม่ใช่เป็นเรื่องของคนอื่นเท่านั้น แต่เป็นเรื่องของท่าน เป็นเรื่องของข้าพเจ้า เป็นเรื่องของพวกเราแต่ละคน พวกเราจำนวนมากไม่สนใจในการดูแลรักษาสุขภาพ และมองไม่เห็นความสัมพันธ์ของตัวท่านเองกับระบบบริการสาธารณสุข พวกเราจำนวนมากที่ได้จ่ายค่าประกันสุขภาพไปเต็มจำนวน ได้ใช้บริการโดยไม่ได้คำนึงถึงว่ามีความจำเป็นจริงๆ หรือไม่ และโดยไม่คำนึงถึงเรื่องของค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น คนจำนวนมากใช้บริการโดยไม่ได้จ่ายแม้สักเซ็นต์เดียว ทั้งที่จ่ายได้ ข้าพเจ้าคิดว่า ผู้ที่ไม่มีประกันสุขภาพใดๆ ควรมีส่วนรับผิดชอบจ่ายส่วนหนึ่งของการคุ้มครองใหม่ที่จะได้รับ เราไม่ควรจะได้โดยไม่ต้องจ่ายอะไรเลย เราควรแสดงให้คนเหล่านี้ได้เห็น ว่า นี่ไม่ใช่ระบบบริการฟรี (*ปรบมือ*) การจ่ายแม้เพียงเล็กน้อย เช่น จะต้องร่วมจ่ายสัก 10 ดอลลาร์เมื่อไปหาหมอ จะทำให้เห็นว่าบริการนี้เป็นของมีค่า เพราะมีค่าใช้จ่ายที่ต้องเสีย ไม่ใช่ของฟรี

ข้าพเจ้าขอบอกว่า ข้าพเจ้าเชื่อว่าประชาชนทุกคนควรได้รับการประกันสุขภาพ สำหรับคนที่ไม่ต้องการทำประกันสุขภาพ หรือคนที่บอกว่าไม่มีเงินจ่ายเบี้ยประกันสุขภาพนั้น ทำไมพวกเราจะต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย เมื่อคนเหล่านี้ประสบอุบัติเหตุ หรือเข้าไปรับการรักษาในแผนกฉุกเฉิน แล้วได้รับการดูแลรักษาอย่างดี โดยคนอื่นๆ เป็นคนจ่าย? ทำไมธุรกิจขนาดเล็กที่ต้องกระเสือกกระสนหาทางให้การดูแลพนักงานของตน จะต้องมาร่วมแบกภาระในการสร้างระบบบริการเหล่านี้ เพื่อคนที่ไม่มียอมทำอะไร ?

ถ้าเราจะพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขสำหรับพวกเราทุกคน พวกเราแต่ละคนจะต้องทำหน้าที่ในส่วนของเรา ไม่ควรจะมีคนใช้บริการฟรีโดยเราจะต้องจ่าย และต้องจ่าย

คืนนี้ ข้าพเจ้าจะอธิบายง่าย ๆ ว่า ทำไมข้าพเจ้าจึงคิดว่า เราควรจะทำเช่นนั้น งบประมาณส่วนใหญ่จะมาจากแนวคิดนี้ อย่างที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ นั่นคือจากเบี้ยประกันที่นายจ้าง และคนทั่วไปจ่ายรวมๆ กัน

แต่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพใหม่ นายจ้างทุกคน และแต่ละคนจะได้รับการขอร้องให้ต้องมีส่วนร่วมจ่ายให้แก่การบริการสุขภาพ

แนวคิดนี้ได้เคยเสนอต่อสภาองเกรสเป็นครั้งแรก เมื่อ 20 ปีมาแล้ว โดยท่านประธานาธิบดีบิลคลินตัน ทุกวันนี้คนจำนวนมากเห็นด้วยกับหลักการให้เฉลี่ยคนรับผิดชอบ ระหว่างนายจ้างกับพนักงาน และสิ่งที่ดีที่สุดที่ควรทำคือ ขอให้นายจ้างและพนักงานทุกคนได้ร่วมเฉลี่ยความรับผิดชอบ หอการค้าก็เห็นชอบ แพทยสมาคมอเมริกันก็เห็นด้วยกับแนวคิดนี้

บางท่านเห็นว่า มันเป็นพันธกรณีอย่างหนึ่งของนายจ้าง แต่ข้าพเจ้าคิดว่ามันเป็นหนทางที่ชอบธรรมที่สุด ที่จะให้บังเกิดความรับผิดชอบในระบบบริการสาธารณสุข และมันเป็นเรื่องง่ายที่สุดที่สามัญชนชาวอเมริกันจะเข้าใจได้ เพราะมันสร้างขึ้นจากสิ่งที่มีอยู่แล้ว และได้ผลดีอยู่แล้ว สำหรับชาวอเมริกันจำนวนมาก มันเป็นการปฏิรูปที่ไม่เพียงแต่จะเข้าใจได้ง่ายที่สุด หากง่ายที่สุดที่จะปฏิบัติ ในแนวทางที่เป็นธรรมต่อธุรกิจขนาดเล็ก เพราะเราจะช่วยให้ธุรกิจขนาดเล็กสามารถให้การคุ้มครองแก่พนักงานได้ โดยมีส่วนลดให้ เราจะให้มีความยุ่งยากซับซ้อนน้อยที่สุด และทำให้คนในระบบคำนึงถึงค่าใช้จ่ายอยู่เสมอ แม้ในขณะที่เราขยายการครอบคลุมออกไป เราจะต้องระมัดระวังมิให้ธุรกิจขนาดเล็ก และพนักงานที่มีรายได้น้อยต้องเดือดร้อน

นายจ้างทุกคนควรจะให้การคุ้มครองเพียง 3 ใน 4 ของที่ทำอยู่ในปัจจุบัน ทุกวันนี้คนที่จ่ายต้องรับผิดชอบจ่ายเพื่อให้แก่คนที่ไม่ต้องจ่าย ข้าพเจ้าไม่คิดว่านั่นเป็นสิ่งที่ถูกต้อง งบประมาณที่จะนำมาใช้จ่ายในการปฏิรูป ส่วนหนึ่งจะได้จากการประหยัดดั่งที่ข้าพเจ้าได้กล่าวแล้ว ทั้งรัฐบาลกลาง และภาคเอกชนจะสามารถประหยัดได้จากระบบการแข่งขันที่เพิ่มขึ้น และการตัดสินใจที่ดีขึ้น และเราจะขึ้นภาษีบุหรี่ (*ปรบมือ*)

ข้าพเจ้าไม่คิดว่าเราจะมีรายได้น้อยเท่านั้น ข้าพเจ้าเชื่อว่า เราควรจะให้ธุรกิจขนาดใหญ่ที่เลือกไม่เข้าสู่ระบบนี้ ต้องจ่ายเงินเช่นเดียวกับผู้ที่อยู่

ในระบบนี้จะต้องจ่าย เพื่อการวิจัยทางการแพทย์ เพื่อการศึกษา เพื่อช่วยเหลือธุรกิจขนาดเล็ก และอื่นๆ ข้าพเจ้าเชื่อว่าด้วยมาตรการทั้งสองนี้ เราสามารถให้สิทธิประโยชน์และการคุ้มครองแก่ทุกคน รวมทั้งสามารถให้การช่วยเหลือธุรกิจขนาดเล็กด้วย

แหล่งเงินเหล่านี้พอเพียงสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายตามข้อเสนอที่ข้าพเจ้าได้บรรยายในคืนนี้ เราได้ตรวจสอบกับองค์กรใหญ่ๆทุกแห่งของรัฐอย่างละเอียดละเอียดแล้ว ข้าพเจ้าทราบว่า คนจำนวนมากไม่มีความเชื่อถือในหน่วยงานเหล่านี้ แต่ประชาชนอเมริกันควรจะสนใจที่ได้ทราบว่า นี่เป็นครั้งแรก ที่ผู้เชี่ยวชาญด้านการคลังสาธารณสุขจากหน่วยงานทุกหน่วยงานของรัฐบาลได้มาประชุมร่วมกัน และเห็นพ้องต้องกันกับตัวเลขเหล่านี้ นับเป็นสิ่งที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน

แต่เป็นที่ชัดเจนว่า เท่านั้นยังไม่พอ เราได้เสนอตัวเลขของเราให้นักคณิตศาสตร์ประกันภัยจากสำนักงานการบัญชีใหญ่ๆ และจากบริษัทใหญ่ๆ ใน 500 อันดับแรกของนิตยสารฟอร์จูน ซึ่งไม่มีส่วนได้ส่วนเสียในเรื่องนี้ได้ช่วยตรวจสอบแล้ว ข้าพเจ้าจึงเชื่อว่า ตัวเลขของเราใช้ได้และสามารถบรรลุถึงได้

สิ่งเหล่านี้มีความหมายอะไรต่อประชาชนอเมริกันแต่ละท่าน? บางท่านอาจจะต้องจ่ายมากขึ้น ถ้าท่านเป็นนายจ้าง และท่านไม่ได้ประกันสุขภาพให้พนักงานของท่าน ท่านจะต้องจ่ายมากขึ้น แต่ถ้าท่านเป็นเจ้าของกิจการขนาดเล็กซึ่งมีพนักงานต่ำกว่า 50 คน ท่านจะได้รับการช่วยเหลือ (Subsidy) ถ้าท่านทำประกันสุขภาพให้พนักงาน ชนิดให้การคุ้มครองต่ำ ท่านอาจจะต้องจ่ายเพิ่มขึ้น แต่บางบริษัทจะจ่ายเท่าเดิมหรือน้อยลง โดยได้รับการคุ้มครองเพิ่มขึ้น

ถ้าท่านยังหนุ่มสาว โสด อายุ 20-29 ปี และมีประกันสุขภาพแล้ว ท่านอาจจะต้องจ่ายเพิ่มขึ้นเพื่อช่วยเหลือให้แก่กลุ่มคนในวัยกลางคน และวัยสูงอายุ รวมทั้งเราจะต้องช่วยครอบครัวที่มีสมาชิกเป็นโรคให้

มีประกันสุขภาพต่อไปได้ ข้าพเจ้าคิดว่า นั่นเป็นสิ่งที่ชอบธรรม เพราะเมื่อท่านอายุมากขึ้น ท่านก็จะเป็นผู้ได้รับประโยชน์ ประการที่สอง การที่ต้องจ่ายเพิ่มเพียงเล็กน้อยในวันนี้ ท่านจะได้ประโยชน์ในสี่ห้าหกหรือเจ็ดปีข้างหน้า เพราะเราจะทำให้ค่าเบี้ยประกันเพิ่มขึ้นใกล้เคียงกับอัตราเงินเฟ้อ

ในระยะยาว เราทุกคนจะชนะ แต่บางท่านจะต้องจ่ายเพิ่มขึ้นในระยะสั้นๆ อย่างไรก็ตามชาวอเมริกันส่วนใหญ่ ซึ่งได้ดูรายการนี้ในคืนนี้ จะจ่ายเบี้ยประกันสุขภาพเท่าเดิมหรือน้อยลง แต่จะได้รับสิทธิประโยชน์เท่าเดิม หรือดีขึ้นกว่าที่ได้รับในคืนนี้ นี่คือการรับประกันความจริง (ปรบมือ)

ถ้าท่านมีประกันสุขภาพ โดยผ่านทางบริษัทของท่าน ภายใต้แผนการที่เสนอ ท่านจะยังคงมีประกันเช่นเดิม แต่จะเป็นครั้งแรก ที่ท่านจะมีโอกาสเลือกแผนประกันสุขภาพจากอย่างน้อยสามแบบ ถ้าท่านเป็นเจ้าของกิจการขนาดเล็ก และท่านต้องการจะประกันสุขภาพให้แก่ครอบครัว และพนักงานของท่าน แต่ท่านไม่มีเงินพอจะจ่ายเพราะระบบปัจจุบันจะกีดกันท่าน แผนการนี้จะช่วยให้ท่านได้รับส่วนลด จนท่านสามารถจะทำประกันได้ ถ้าท่านให้ประกันสุขภาพแก่พนักงานของท่านอยู่แล้ว ท่านอาจจะเสียเบี้ยประกันน้อยลง เพราะเราจะช่วยให้ธุรกิจขนาดเล็กได้เข้ามารวมกลุ่มกัน เพื่อให้ได้รับสิทธิประโยชน์เท่าที่บริษัทขนาดใหญ่ได้รับ โดยจ่ายในอัตราเดียวกัน ถ้าท่านประกอบอาชีพอิสระ ท่านจะจ่ายน้อยลง และท่านสามารถนำค่าเบี้ยประกันสุขภาพไปลดภาษีได้ 100 เปอร์เซ็นต์เต็ม (ปรบมือ)

ถ้าท่านมีกิจการขนาดใหญ่ ค่าเบี้ยประกันสุขภาพของท่านจะไม่แพงขึ้นมากมายอย่างทุกวันนี้ ฉะนั้น ท่านจะเหลือเงินมากขึ้น ทำให้ท่านสามารถเพิ่มค่าจ้างให้แก่พนักงานของท่าน หรือจ้างพนักงานเพิ่มขึ้น เพื่อให้ท่านสามารถแข่งขันได้ดีขึ้นในระบบเศรษฐกิจโลก ซึ่งต้องต่อสู้กันอย่างเข้มข้นในเวลานี้

พี่น้องชาวอเมริกันที่รัก นี่คือการที่เราตั้งใจพยายามเพื่อบรรลุถึง นั่นคือ หลักประกัน ความ

ง่าย การประหยัด โอกาสเลือก คุณภาพ และความรับผิดชอบ นี่คือนิวทริวตีที่เราควรเดินตาม เพื่อบรรลุเป้าหมายแห่งการปฏิรูปบริการสาธารณสุขของเรา

อีกไม่กี่เดือนข้างหน้า ท่านจะได้รับข่าวสารมากมายจากแหล่งข่าวนานาชาติ บางท่านจะไม่เห็นด้วยอย่างรุนแรง กับข้อเสนอ ของข้าพเจ้า โดยที่ท่านเหล่านี้มักจะไม่เห็นด้วยกับทุกแผนการ ที่เสนอต่อสภาองเกรส ข้อโต้แย้งบางอย่างเป็นข้อโต้แย้งที่สุจริตใจ และเสริมให้เกิดสติปัญญา บางคนอาจจะใช้วิธีชู้ให้กลัว ซึ่งพวกนี้คือพวกที่ได้ประโยชน์จากความสูญเปล่าในระบบปัจจุบัน เพราะความสูญเปล่าเหล่านั้น ทำให้คนพวกนี้มีงานทำ มีรายได้ และมีเงิน

ข้าพเจ้าขอร้องท่านให้คิด เมื่อได้ฟังข้อโต้แย้งเหล่านี้ ถามตัวท่านเองว่า ค่าใช้จ่ายในระบบปัจจุบันแพงกว่าที่ท่านจะต้องจ่ายเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือไม่ และถามตัวท่านเองว่า ข้อโต้แย้งนั้นเป็นประโยชน์ต่อตัวท่านหรือต่อคนอื่น นี่คือนิวทริวตีที่เราจะต้องพยายามทำด้วยกัน

ข้าพเจ้าออกว่ากับท่านผู้แทนในสภาองเกรสว่า ท่านมีภารกิจที่จะต้องมองให้เลยไปพ้นจากข้อโต้แย้งเหล่านี้ ข้าพเจ้าขอร้องให้ท่านมองไปที่ดวงตาของเด็กที่เจ็บป่วย ซึ่งต้องการการดูแลรักษา คิดถึงใบหน้าของสตรีที่ไม่เพียงแต่จะได้รับแจ้งว่าเป็นมะเร็งเท่านั้น แต่ได้รับแจ้งด้วยว่า โรคนี้อาจได้รับการคุ้มครองจากกรมธรรม์ประกันสุขภาพของเธอ โปรดระลึกถึงธุรกิจที่ต้องล้มละลายเพราะค่าใช้จ่ายด้านบริการสุขภาพ ขอให้ดูป้าย “ประกาศขาย” ที่

หน้าบ้านของครอบครัวที่ต้องสูญเสียทุกสิ่งทุกอย่าง เพราะต้องเอาไปจ่ายค่ารักษาพยาบาล

ข้าพเจ้าขอวิงวอนให้ท่านนึกถึงคนประเภทที่ข้าพเจ้าได้พบในช่วงหนึ่งปีครึ่งที่ผ่านมา สองตายายในนิวแฮมเชียร์ที่ต้องเสียใจ ร้องไห้คร่ำครวญ เพราะเสียรายได้เงินเปล่าๆที่ต้องเอาไปขายแลกเป็นค่ายาสุขภาพสตรีท่านหนึ่งต้องออกจากงาน ซึ่งมีรายได้ถึงปีละ 50,000 ดอลลาร์ เพราะลูกคนสุดท้ายของเธอป่วยหนักจนไม่สามารถจะจ่ายค่าประกันสุขภาพต่อไปได้ เธอต้องมีภาระเลี้ยงดูลูกถึง 6 คน หนทางเดียวที่เธอจะทำได้ก็คือบอกหน้าไปขอพึ่งการช่วยเหลือจากรัฐ คู่สามีภรรยา ซึ่งยังหนุ่มสาวคู่หนึ่งมีลูกคนหนึ่ง ซึ่งป่วยเป็นโรค และต้องอาศัยการประกันสุขภาพของพ่อแม่ที่ทำงานอยู่ในหน่วยงานไม่มุ่งกำไรแห่งหนึ่ง ซึ่งมีพนักงาน 20 คน หัวหน้าของเขาต้องคิดหนักว่า จะให้พนักงานคนนี้ออกหรือจะต้องเพิ่มเบี้ยประกันกับพนักงานทุกคนอีกคนละ 200 ดอลลาร์ และยังมีตัวอย่างแบบนี้อีกเรื่องแล้วเรื่องเล่า

ข้าพเจ้าทราบดีว่า เรามีความเห็นต่าง ๆ กัน แต่เรามาที่นี้ในคืนนี้ด้วยหัวใจซึ่งถูกจุด

ประกายจากปัญหาของคนเหล่านี้ และด้วยความรู้อันบริสุทธิ์ว่า ถ้าเราหยิ่งใจของเราดู เราไม่สามารถจะพูดได้ว่าชาติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์โลกนั้น ไร้พลังที่จะเผชิญหน้ากับวิกฤตการณ์นี้ (ปรบมือ)

ประวัติศาสตร์ของเรา และบรรพบุรุษของเราบอกเราว่า เราสามารถจะเผชิญกับการท้าทายในอดีตทั้งมวลของอเมริกาขึ้นยืนว่าเราทำได้ ข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าขอร้องให้ท่านมองไปที่ดวงตาเด็กที่เจ็บป่วย ซึ่งต้องการการดูแลรักษา คิดถึงใบหน้าของสตรีที่ไม่เพียงแต่จะได้รับแจ้งว่าเป็นมะเร็งเท่านั้น แต่ได้รับแจ้งด้วยว่าโรคนี้อาจได้รับการคุ้มครองจากกรมธรรม์ประกันสุขภาพของเธอ.....

จึงขอกล่าวต่อท่านทั้งหลายว่า ขอให้เรามาช่วยกัน
เขียนบทใหม่แห่งประวัติศาสตร์ อเมริกา ขอพวกเรา
ให้หลักประกันว่า ประชาชนอเมริกันทุกคน จะได้รับ
การประกันสุขภาพที่เบ็ดเสร็จและไม่มีใครจะล้มเลิกได้
(ปรบมือ)

แม้เราจะได้ร่วมทำงานด้วยกันมากมาย และ
เราจะคืบหน้าไปได้มาก แต่ยังมีคนจำนวนมากที่
พูดว่า การปฏิรูประบบสาธารณสุขถ้าสำเร็จได้ก็นับ
เป็นสิ่งมหัศจรรย์อย่างแท้จริง พี่น้องชาวอเมริกัน
ที่รัก ในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง เราจำเป็นต้อง
ยอมรับสิ่งมหัศจรรย์ และสิ่งมหัศจรรย์ ได้เกิดขึ้น
แล้วจริงๆ เมื่อไม่กี่วันนี้เอง เราได้เห็นศัตรูคู่อาฆาต
ในตะวันออกกลางหันมาจับมือกัน เราได้เห็น
กำแพงเบอร์ลินถูกทำลายลงไป เราได้เห็นสันติภาพ
ในแอฟริกาใต้ เราได้เห็นความพยายามของประชา
ชนรัสเซียเพื่อบรรลุเสรีภาพและประชาธิปไตย

ณ บัดนี้ ถึงเวลาที่พวกเราจะต้องลงมือเพื่อ
เสรีภาพในประเทศนี้ เสรีภาพที่ชาวอเมริกันจะมี
ชีวิตอยู่โดยไม่ต้องหวาดวิตกว่า ระบบบริการ
สาธารณสุขของประชาชนในชาติ จะไม่กลายเป็นสิ่ง
ที่หันมือเอื้อมไปในยามที่ประชาชนต้องการ เป็น
เรื่องยากที่จะเชื่อว่า ครั้งหนึ่งในศตวรรษนี้ ที่คนสูง
อายุต้อง ตกอยู่ในภาวะแห่งความกลัว เมื่อการ

เกษียณอายุมีความหมายใกล้เคียงกับความยากจน
คนแก่ของเราจำนวนไม่น้อยต้องนอนตายข้างถนน
นี่เป็นสิ่งที่คิดไม่ถึงว่าจะเกิดขึ้นได้ในวันนี้ เพราะ
เมื่อครั้งศตวรรษมาแล้ว ประชาชนอเมริกันได้ตัดสินใจ
อย่างกล้าหาญ สร้างระบบประกันสังคมขึ้น เพื่อ
เป็นหลักประกันว่าไม่มีใครอเมริกันคนใดจะถูกกลืนใน
ยามแก่เฒ่า

สี่สิบปีนับจากนี้ ลูกหลานของเราจะพบว่า
เป็นเรื่องที่คิดไม่ถึงว่าครั้งหนึ่งในประเทศนี้ มี
ครอบครัวคนอเมริกันที่ทำงานด้วยความมานะบาก
บั่นต้องสูญเสียบ้านช่อง เงินออม และทุกสิ่งทุก
อย่างเพียงเพราะเด็กในครอบครัวล้มป่วย หรือ
เพราะต้องเปลี่ยนงาน ลูกหลานของเราในวันพรุ่งนี้
จะพบว่าสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่คิดไม่ถึง ถ้าเรากล้าที่
จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขเสียตั้งแต่วันนี้

นี่เป็นโอกาสของเรา นี่คือการเดินทาง
และเมื่องานของเราเสร็จสิ้น เราจะรู้ว่า เราได้
ขานรับเสียงเรียกร้องแห่งประวัติศาสตร์ และ
ได้บรรลุภารกิจแห่งยุคสมัยของพวกเรา

ขอบคุณมาก ขอพระเจ้าเป็นเจ้าประทานพรแก่
อเมริกา (ปรบมือ)